

PARLAMENT ČESKÉ REPUBLIKY
Poslanecká sněmovna
2005
4. volební období

1214

Návrh

poslanců Ladislava Skopala, Petra Rafaje a Michala Haška

na vydání

**zákona, kterým se mění zákon č. 143/2001 Sb., o ochraně hospodářské soutěže a o změně
některých zákonů (zákon o ochraně hospodářské soutěže),
ve znění pozdějších předpisů**

ZÁKON

ze dne ... 2005

kterým se mění zákon č. 143/2001 Sb., o ochraně hospodářské soutěže a o změně některých zákonů (zákon o ochraně hospodářské soutěže), ve znění pozdějších předpisů.

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

Čl. I

Zákon č. 143/2001 Sb., o ochraně hospodářské soutěže a o změně některých zákonů (zákon o ochraně hospodářské soutěže), ve znění zákona č. 340/2004 Sb., zákona č. 484/2004 Sb., zákona č. 127/2005 Sb. a zákona č. 361/2005 Sb. se mění takto:

1. V § 1 odst. 1 se doplňuje nové písmeno b), které zní:
„b) zneužitím ekonomické závislosti soutěžitelů,“.
Dosavadní písm. b) a c) se označují jako písm. c) a d).
2. V § 1 se odstavec 8 včetně poznámky pod čarou č. 3a zrušuje. Dosavadní odstavec 9 se označuje jako odstavec 8.
3. V § 6 odst. 1 písm. b) se čárka nahrazuje tečkou a písmeno c) se zrušuje.
4. V části první se za Hlavu II vkládá nová Hlava IIa, která včetně poznámky pod čarou č. 5 zní:

„Hlava IIa

Ekonomická závislost a její zneužívání

§ 8

(1) Ekonomickou závislostí se pro účely tohoto zákona rozumí takový vztah soutěžitelů, v jehož rámci vyjednávací pozice jednoho ze soutěžitelů, vyplývající z charakteristických znaků uvedených v odstavci 2, mu umožňuje vstupovat do smluvního vztahu s ekonomicky závislým soutěžitelem za podstatně výhodnějších podmínek, než by tomu bylo bez takové vyjednávací pozice. Ekonomicky závislým soutěžitelem je soutěžitel, který je nucen přistoupit na nevýhodné obchodní podmínky, neboť nemá možnost volby jiného srovnatelného způsobu nákupu nebo odbytu zboží s obdobným rozsahem plnění za oboustranně vyvážených obchodních podmínek.

(2) Ekonomickou závislost soutěžitelů Úřad posuzuje především podle velikosti tržního podílu soutěžitele na relevantním trhu, rozsahu vyžadovaného plnění takových obchodních podmínek, které jsou ve zřejmém nepoměru k protiplnění, možnosti volby jiného srovnatelného způsobu odbytu zboží u soutěžitele v postavení dodavatele, míry obecné

známosti zvláštního označení zboží soutěžitele v postavení dodavatele, rozsahu prodeje zboží označeného obchodním jménem, logem nebo jiným znakem charakterizujícím soutěžitele v postavení odběratele, a míry možné hrozby narušení hospodářské soutěže v důsledku hospodářské a finanční síly soutěžitele v postavení odběratele.

§ 9

(1) Zneužívání ekonomické závislosti je zakázáno. Zneužitím ekonomické závislosti je zejména

- a) přímé nebo nepřímé požadování peněžních či nepeněžních plnění za vstup do evidence soutěžitele v postavení odběratele,
- b) přímé nebo nepřímé požadování peněžních či nepeněžních plnění za zařazení zboží do prodeje soutěžitelem v postavení odběratele,
- c) neodůvodněné přímé nebo nepřímé požadování dodatečných změn v již uzavřené smlouvě,
- d) přímé nebo nepřímé požadování dodatečných bezplatných služeb k již dohodnutému a uskutečňovanému plnění,
- e) u zboží, které podléhá rychlé zkáze⁵⁾ nebo které má podle zvláštního právního předpisu stanovenou časově omezenou minimální dobu trvanlivosti,⁵⁾ anebo jehož použitelnost a jakost je biologicky omezena, požadování doby splatnosti kupní ceny předmětu koupě či jeho části odběratelem delší než 15 dnů od jeho dodání,
- f) vyžadování složení trvalé finanční zálohy před první dodávkou zboží na peněžní účet dodavatele, nečerpatelné po celé období trvání obchodních vztahů s odběratelem,

a to vždy pod hrozbou odmítnutí nebo omezení plnění od ekonomicky závislého soutěžitele nebo jiného nepřiměřeného znevýhodnění.

(2) Zjistí-li Úřad v řízení ve věcech podle odstavce 1, že došlo k zneužití ekonomické závislosti, tuto skutečnost v rozhodnutí uvede a tímto rozhodnutím takové jednání do budoucna zakáže.

(3) V řízení podle odstavce 2 může Úřad uložit, aby účastníci splnili opatření, která společně navrhli, jsou-li dostatečná pro ochranu hospodářské soutěže a odstraní-li se jejich splněním závadný stav. Jestliže Úřad neshledá taková opatření dostatečnými, důvody písemně sdělí soutěžitelům a pokračuje v řízení; jinak uloží splnění těchto opatření a řízení zastaví.

(4) Opatření podle odstavce 3 mohou účastníci řízení písemně navrhnout Úřadu nejpozději do 15 dnů ode dne, kdy jim Úřad doručil výhrady k jejich jednání; k pozdějšímu podání nebo změnám navržených opatření přihlédne Úřad jen v případech hodných zvláštního zřetele. Účastníci řízení jsou svým návrhem vázáni vůči Úřadu i mezi sebou navzájem, popřípadě vůči třetím osobám, a od podání návrhu do rozhodnutí Úřadu podle odstavce 3 nesmějí postupovat způsobem, který je předmětem výhrad Úřadu.

(5) Úřad nemůže vydat rozhodnutí podle odstavce 3, jestliže zneužití ekonomické závislosti mělo za následek podstatné narušení hospodářské soutěže.

(6) Po zastavení řízení podle odstavce 3 může Úřad znovu zahájit řízení a vydat rozhodnutí podle odstavce 2, jestliže

- a) se podstatně změnilы podmínky, které byly pro vydání rozhodnutí podle odstavce 3 rozhodné,
- b) soutěžitelé jednají v rozporu s uloženými opatřeními, nebo

- c) rozhodnutí bylo vydáno na základě nepravdivých nebo neúplných podkladů, údajů a informací.

⁵⁾ Zákon č. 110/1997 Sb., o potravinách a tabákových výrobcích a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů, v platném znění.“.

5. V § 11 odstavcích 4 a 7 se slova „odstavce 2“ nahrazují slovy „odstavce 3“ a v odstavcích 5, 6 a 7 se slova „odstavce 3“ nahrazují slovy „odstavce 4“.
6. V § 15 odst. 3 písm. a) se slova „§ 26 odst. 3“ nahrazují slovy „§ 26 odst. 1“.
7. V § 21a odst. 1 se slova „odst. 2 až 6“ nahrazují slovy „odst. 3 až 7“.
8. V § 22 odst. 2 se za slova „§ 3 odst. 1,“ doplňují slova „§ 9 odst. 1“, za slova „§ 7 odst. 2“ doplňují slova „§ 9 odst. 3“ a na konci věty první slova „§ 11 odst. 3“ se nahrazují slovy „§ 11 odst. 4“.
9. V § 26 se dosavadní text označuje jako odstavec 1 a doplňuje se odstavce 2, který zní:

„(2) Úřad může prováděcím právním předpisem podle § 4 odst. 2 povolit blokovanou výjimku ze zákazu dohod podle § 3 odst. 1.“.

Čl. II

Tento zákon nabývá účinnosti prvním dnem prvního měsíce následujícího po dni jeho vyhlášení.

Důvodová zpráva

I. Obecná část

1. Zhodnocení platného právního stavu

Ochrana hospodářské soutěže je v současné době upravena zákonem č. 143/2001 Sb., o ochraně hospodářské soutěže, ve znění zákona č. 340/2001 Sb., 484/2001 Sb., 127/2005 Sb. 361/2005 Sb. (dále jen “zákon” anebo “zákon o ochraně hospodářské soutěže”), jehož předmětem je ochrana hospodářské soutěže před jejím narušením *zakázanými dohodami* soutěžitelů, *zneužitím dominantního postavení* soutěžitelů a *spojováním* soutěžitelů. Jiné formy jednání na základě tohoto zákona postiženy být nemohou. Účelem zákona o ochraně hospodářské soutěže je tedy chránit existenci účinné soutěže, nikoliv přímo zájmy jednotlivých soutěžitelů. Právní nástroje, které k tomu Úřad pro ochranu hospodářské soutěže (dále též „Úřad“) má, jsou proto povahy veřejnoprávní (např. rozhodnutí o ukládání sankcí), nikoliv soukromoprávní (např. rozhodnutí o náhradě škody jednotlivým soutěžitelům či spotřebitelům); tím není dotčena možnost subjektů, kterým byla jednáním v rozporu s pravidly hospodářské soutěže způsobena újma, podat u soudu žalobu domáhající se náhrady škody (tzv. *private enforcement*).

K ochraně hospodářské soutěže přispívá rovněž zákon č. 513/1991 Sb., obchodní zákoník, v platném znění, který zakotvuje ochranu před tzv. *nekalou soutěží*, kterou se rozumí jednání v hospodářské soutěži, které je *v rozporu s dobrými mravy soutěže* a je *způsobilé přivodit újmu* jiným soutěžitelům nebo spotřebitelům. Předmětem ochrany před nekalou soutěží je tak ochrana zájmů jednotlivých fyzických a právnických osob, kterým dává celou řadu oprávnění – vedle základního oprávnění domáhat se, aby se ten, kdo se dopustil nekalosoutěžního jednání, takového jednání zdržel a případně odstranil závadný stav, který takovým jednáním vznikl, se může domáhat i přiměřeného zadostiučinění, náhrady škody nebo vydání bezdůvodného obohacení. Koncepce ochrany před nekalosoutěžním jednáním již nadto počítá i s možností sporu mezi více fakticky slabšími subjekty a subjektem fakticky silným. Obchodní zákoník proto umožňuje, aby se nápravy mohly domáhat nejen jednotliví soutěžitelé a spotřebitelé, ale i právnické osoby oprávněné hájit jejich zájmy, a stanoví, že v případném soudním řízení nebude muset spotřebitel – žalobce prokazovat, že došlo k nekalosoutěžnímu jednání, ale bude naopak na žalovaném, aby prokázal, že se takového jednání nedopustil. Občanský soudní řád dále dává jednotlivým poškozeným subjektům výhodu v tom, že pravomocný rozsudek ve věci nekalosoutěžního jednání je závazný nejen pro žalobce a žalovaného, ale i pro další osoby, které by byly oprávněné podat proti těmž žalobci tutéž žalobu.

Na pomezí mezi veřejnoprávní ochranou hospodářské soutěže jako společenského a ekonomického jevu, která je v působnosti Úřadu, a soukromoprávní ochranou před nekalou soutěží, která je v působnosti soudů, se nachází fenomén nazývaný obecně *zneužívání ekonomické závislosti*. Koncept zneužívání ekonomické závislosti reaguje na skutečnost, že na trhu se pohybují soutěžitelé, kteří, ačkoliv nejsou dominanty ve smyslu zákona o ochraně hospodářské soutěže, disponují takovou tržní silou, která jim umožňuje, aby si v rámci smluvních vztahů vynutili pro sebe jednostranně výhodnější podmínky. To vede k závažné deformaci tržního prostředí, neboť takoví soutěžitelé si mohou na *ekonomicky závislých* subjektech vynutit určitá plnění, pro která neexistuje adekvátní protiplnění. Typickou ukázkou takových praktik může být chování některých tzv. obchodních řetězců, které mají možnost si takové neresiproční plnění (např. tzv. listovné, regální apod.) na svých dodavatelích vynutit;

problematika ekonomické závislosti se však dotýká všech podnikatelských subjektů, nezávisle na odvětví, v němž působí.

V takových situacích nemůže soutěžní právo poskytnout ekonomicky slabším subjektům dostatečnou ochranu, protože se na takové praktiky vůbec nevztahuje (pokud by takové jednání nebylo výsledkem dohody, případně zneužití dominantního postavení). Ekonomicky slabším subjektům by sice mohlo pomoci soukromé právo, zejména jeho ustanovení na ochranu před nekalou soutěží, tyto subjekty však této možnosti neužívají, zejména z obavy před možnými odvetnými opatřeními ze strany subjektů ekonomicky silnějších. Otázka ochrany hospodářské soutěže před zneužíváním ekonomické závislosti nadto není otázkou čistě soukromých zájmů – v jejím důsledku totiž může docházet jak k deformaci celého soutěžního prostředí (např. umělé stlačení cen v důsledku zneužívání ekonomické závislosti může vést nejen ke snížení kvality poskytovaných výrobků (čehož jsme v dnešní době svědky např. u kvality potravin v obchodních řetězcích) či omezení investic na výzkum, ale až ke krachu ekonomicky závislých subjektů, se všemi s tím spojenými nepříznivými sociálními dopady).

Ačkoli již zákon č. 484/2004 Sb., který novelizoval mimo jiné zákon č. 143/2001 Sb., o ochraně hospodářské soutěže, usiloval o posílení postavení podnikatelů (zejména z oblasti zemědělské výroby a obchodu se zemědělskými produkty) vůči ekonomicky silnějším subjektům, zejm. tzv. obchodním řetězcům, nebylo jim tohoto cíle dosaženo. Tento zákon zakotvil v zákoně o ochraně hospodářské soutěže tři nová ustanovení, z nichž první dvě směřovaly k vynětí soutěžitelů z oblasti výroby zemědělských produktů a obchodu s nimi z dosahu zákona o ochraně hospodářské soutěže a třetí zavedlo novou skutkovou podstatu zneužití dominantního postavení. Aplikace nové skutkové podstaty zneužití dominantního postavení v § 11 odst. 1 písm.g) zákona o ochraně hospodářské soutěže však předpokládá existenci dominantního postavení obchodního řetězce na relevantním trhu; tyto obchodní řetězce však zpravidla dominantní postavení na trhu nemají, a pokud jim není prokázáno např. uzavření zakázané dohody podle § 3 zákona o ochraně hospodářské soutěže, unikají jak z dosahu § 11, tak z celého zákona o ochraně hospodářské soutěže.

Účelem navrhované změny stávající právní úpravy je tak zabezpečení důslednější ochrany hospodářské soutěže před jejím narušováním především s ohledem na obchodní praktiky používané ekonomicky silnými soutěžiteli, a to zavedením právního institutu „*zneužití ekonomické závislosti*”.

2. Odůvodnění hlavních principů navrhované právní úpravy

V minulých letech došlo k významným změnám na maloobchodním trhu, zejména na maloobchodním trhu potravin, který je charakterizován zejména obecným trendem ke koncentraci, způsobeným vstupem dceřiných společností velkých soutěžitelů s celosvětovým působením na tuzemský trh. Smluvní vztahy, k jejichž uzavírání dochází mezi obchodníky, se transformují z roviny lokální na geograficky podstatně rozsáhlejší území. Modifikovány jsou tím vztahy mezi maloobchodníky a jejich dodavateli, klesá význam velkoobchodních distributorů. Součástí obchodní politiky se stává prodej výrobků a služeb pod jejich nákupními cenami. Někteří soutěžitelé tak nutně přenášejí část svých nákladů na své obchodní partnery. Jako příklad lze uvést společnosti provozující síť maloobchodních prodejen (zpravidla obchodní řetězce), které přenášejí tyto náklady na své dodavatele, kteří požadované obchodní podmínky nemohou z důvodu své vyjednávací pozice odmítnout, byť se jim při

jejich akceptaci nedostává adekvátního protiplnění. Tato situace je způsobena vytvořením a neustálým prohlubováním stavu faktické ekonomické závislosti soutěžitele s nízkou kupní silou na soutěžiteli s vysokou kupní silou.

Tyto negativní jevy zpravidla nelze postihnout aplikací ustanovení § 11 zákona (zneužití dominantního postavení), neboť soutěžitel uplatňující zmíněné obchodní praktiky vůči závislým soutěžitelům vesměs na maloobchodním trhu nezaujímá dominantní postavení. Z tohoto důvodu je pro řešení problematiky nerovného postavení smluvních stran nezbytné, aby skutkové podstaty narušení hospodářské soutěže byly v zákoně rozšířeny o zneužití ekonomické závislosti. Tato právní úprava umožní Úřadu postihnout i jednání soutěžitele, který sice nemá dominantní postavení, ale disponuje takovou kupní silou, která mu dovoluje aplikaci praktik způsobilých vést k narušení soutěžního prostředí na daném trhu. Nová právní úprava si tak klade za cíl zlepšit postavení dodavatelů, resp. subdodavatelů, ve všech odvětvích, zejména ve zpracovatelském průmyslu a ve stavebnictví.

Návrh na rozšíření zákona o nový institut narušení hospodářské soutěže zneužitím ekonomické závislosti soutěžitelů na maloobchodním trhu byl zpracován na základě analýzy nových jevů, které se v mnoha zemích světa v posledních 15 – 20 letech objevují a na které obecně soutěžní právo nebylo zcela připraveno, a dále na základě zhodnocení přístupu zemí OECD a EU, které se zabývají uvedenou problematikou a snaží se ji prakticky řešit.

a) Mezinárodní srovnání

Obdobná právní úprava byla zakotvena v soutěžním právu řady členských států EU. Např. ve francouzském právu (Code of Commercial Law, čl. 420 – 2 / 2) je zakázáno vykořisťovací zneužívání ekonomické závislosti (*abusive exploitation of economic dependence*), v německém právu (Act Against Restraints of Competition, čl. 20 / 2) je zakázáno nekalé bránění (*unfair hindrance*) obchodu silnými soutěžiteli vůči soutěžitelům malým a středním, kteří jsou na nich závislí, a v Portugalsku (Legal Framework for Competition, čl. 7) je zakázáno zneužívání ekonomické závislosti (*abuse of economic dependence*). Výslovně ve vztahu k obchodním řetězcům pak byl zákaz zneužívání ekonomické síly zaveden i na Slovensku (z. č. 358/2003 Z. z.).

Společným znakem řešení problematiky ekonomické závislosti v těchto případech (s výjimkou Slovenska, kde byl přijat samostatný zákon) je rozšíření působnosti soutěžního zákona na situace, kdy odběratel nemá dominantní postavení na trhu maloobchodního prodeje, ale přesto je v silném postavení vůči svým dodavatelům. Dodavatel se bude nacházet v postavení ekonomické závislosti za předpokladu, že nemá ekvivalentní alternativu pro prodej svých výrobků u jiného odběratele. Existence ekonomické závislosti má za následek nerovnoprávný smluvní vztah mezi odběratelem a dodavatelem, spočívající v zásadním rozdílu ve vyjednávací pozici obou smluvních stran, která je podmíněna kupní silou odběratele. Uvedený nepoměr síly ve vyjednávací pozici umožňuje odběrateli získat výhody od dodavatele ve smluvních podmínkách, které by dodavatel nikdy neposkytnul odběrateli za běžných podmínek. Do těchto výhodných podmínek jsou pak zahrnovány všechny slevy, bonusy, poplatky spojené s akcemi pro podporu prodeje, delší doby splatnosti faktur atd.

Navrhovaná právní úprava koncepčně odpovídá úpravám uvedených států.

b) Výklad pojmů “ekonomická závislost” a “ekonomicky závislý soutěžitel”

Navrhovaná právní úprava definuje pojem ekonomické závislosti jako vztah mezi soutěžiteli, v jehož rámci jeden ze soutěžitelů disponuje takovou vyjednávací pozicí, která mu umožňuje vstupovat do smluvních vztahů s jiným soutěžitelem za podstatně výhodnějších podmínek, než by tomu bylo bez takové vyjednávací pozice. Ekonomicky závislý soutěžitel je fakticky nucen na nevýhodné obchodní podmínky přistoupit, nemá-li jinou ekvivalentní alternativu pro nákup nebo odbyt svých výrobků nebo služeb. Prokázání existence ekonomické závislosti pak je závislé na posouzení demonstrativního výčtu kritérií uvedených v ustanovení § 8 odst. 2 návrhu novely zákona (v podrobnostech srovnej zvláštní část důvodové zprávy).

c) Zákaz zneužívání ekonomické závislosti s demonstrativním výčtem zakázaných jednání vůči závislému soutěžiteli

Navrhovaná právní úprava zakazuje v § 9 odst. 1 zneužívání ekonomické závislosti. Toto ustanovení současně obsahuje demonstrativní výčet nevýhodných obchodních podmínek, jejichž akceptace je vyžadována po závislém soutěžiteli pod hrozbou odmítnutí nebo omezení dodávek jeho výrobků nebo výkonů (v podrobnostech zvláštní část důvodové zprávy).

3. Zhodnocení navrhované právní úpravy s ústavním pořádkem České republiky

Navrhovaná právní úprava je v souladu s ústavním pořádkem České republiky.

4. Zhodnocení souladu navrhované právní úpravy s mezinárodními smlouvami, jimiž je Česká republika vázána, její slučitelnosti s právními akty Evropských společenství

Problematika ekonomické závislosti není upravena právem EU a je ponechána právní regulaci národních právních úprav členských států EU (srovnej bod 8 preambule Nařízení Rady (ES) č.1/2003).

Navrhovaná právní úprava je v souladu s právem Evropských společenství.

Navrhovaná právní úprava je v souladu s mezinárodními smlouvami, jimiž je Česká republika vázána.

5. Předpokládaný hospodářský a finanční dopad navrhované právní úpravy, zejména nároky na státní rozpočet

Navrhovaná právní úprava si vyžádá zvýšení výdajů státního rozpočtu. K řízením ve věcech zneužití ekonomické závislosti bude příslušným Úřad pro ochranu hospodářské soutěže. Jedná se o zcela novou agendu, pro kterou nemá Úřad vytvořeno personální ani materiální zázemí, a k zajištění efektivního plnění jeho nových povinností bude nezbytné, aby došlo k navýšení jak počtu jeho zaměstnanců, tak rozpočtu.

Předložená novela zákona nemá dopady na rozpočty krajů a obcí.

II. Zvláštní část

K bodu 1 (§ 1 odst. 1)

Vzhledem k rozšíření zákona o nový institut zneužití ekonomické závislosti má být tato skutečnost výslovně uvedena i v ustanovení, které vymezuje působnost zákona.

K bodům 2 a 3 (§ 1 odst. 8 a § 6 odst. 1 písm. c)

Ust. § 1 odst. 8 byl do zákona o ochraně hospodářské soutěže doplněn zákonem č. 484/2004 Sb., je však zcela nadbytečný a vzhledem k nevhodné legislativně technické formulaci fakticky neaplikovatelný. Od 1. 5. 2004 se na jednání soutěžitelů, které by mohlo ovlivnit obchod mezi členskými státy EU (tzv. jednání s komunitárním prvkem), vztahuje přímo komunitární soutěžní právo, aniž by tato skutečnost musela být uváděna v zákoně. Jednání, které je v souladu s komunitárním právem, přitom nemůže být národním právem zakázáno. Tato skutečnost však vyplývá přímo z přednostní aplikace komunitárního práva a její uvádění v zákoně je nadbytečné; skutečnost, že se toto ustanovení výslovně vztahuje jen na zemědělské produkty, je nadto matoucí, neboť může vést k nesprávnému závěru, že v ostatních případech tomu tak není.

Obdobné zdůvodnění se týká i ust. § 6 odst. 1 písm. c) zákona. Právní úprava obsažená v § 6 odst. 1 se vztahuje na taková ujednání, která vzhledem k zanedbatelnému podílu soutěžitelů na relevantním trhu nejsou s to narušit hospodářskou soutěž (tzv. pravidlo *de minimis*). Zákonem č. 484/2004 Sb. tam bylo doplněno i ustanovení, podle kterého se zákaz nevztahuje na dohody odbytových organizací a sdružení zemědělců týkající se nezpracovaných zemědělských komodit. Toto ustanovení je diskriminační, neboť bez objektivních důvodů zvýhodňuje určitou úzkou skupinu soutěžitelů oproti všem soutěžitelům ostatním. Nadto je v rozporu s komunitárním právem, neboť to, na rozdíl od předmětného ustanovení, výslovně zakazuje dohody o cenách a výjimku poskytuje jen pro dohody, které jsou nezbytné pro naplnění cílů Společné zemědělské politiky nebo které jsou nezbytné pro národní zemědělskou politiku.

K bodu 4 (§ 8 a 9)

Členění těchto paragrafů podle obsahu jednotlivých odstavců je obdobné členění § 8 a 9 zákona, týkajících se dominantního postavení. Obě skupiny ustanovení, § 8 a 9 a § 10 a 11, řeší problém zneužívání významného postavení soutěžitele. V případě § 10 a 11 jde o zneužití dominantního postavení na relevantním trhu, založené na prokázání existence tržní síly, která je měřítkem postavení dodavatele nebo odběratele v porovnání s postavením jeho konkurentů v horizontální rovině. V případě zneužití ekonomické závislosti dle navrhovaných ustanovení § 8 a 9 jde o zneužití postavení ekonomické závislosti, založené na prokázání existence kupní síly, která je výsledkem porovnání postavení odběratele s dodavatelem ve vertikálním vztahu.

K § 8

Ust. § 8 odst. 1 obsahuje výklad pojmů “ekonomická závislost” a “ekonomicky závislý soutěžitel”. Tyto pojmy, jako ekonomické kategorie, český právní řád dosud neobsahuje.

Ekonomickou závislostí se rozumí takový vztah nejméně dvou soutěžitelů, z nichž alespoň jednoho lze klasifikovat jako ekonomicky silného, způsobilého vyvolat ekonomickou závislost, a alespoň jednoho jako ekonomicky závislého. Ekonomicky silným soutěžitelem je

takový subjekt, který je v důsledku svého postavení na trhu způsobilý jinému subjektu v rámci vstupování do smluvního vztahu a následné realizace vzájemných práv a povinností vyplývajících z tohoto smluvního vztahu stanovovat fakticky jednostranně obchodní podmínky, které jsou viditelně nevyrovnané, tj. skýtající jednostranné výhody silnému soutěžiteli.

Ekonomicky závislým soutěžitelem je oproti tomu takový subjekt, jemuž při vstupování do smluvního vztahu s ekonomicky silným soutěžitelem fakticky nezbyvá, než akceptovat navrhané, pro něj nevýhodné obchodní podmínky. Nemá-li tento subjekt možnost nákupu nebo odbytu zboží s obdobným rozsahem plnění za oboustranně vyvážených obchodních podmínek, vzniká tak ekonomická závislost na silném soutěžiteli. Ekonomicky závislý soutěžitel nemá jinou možnost, jak se svým plněním (ve formě výrobků i výkonů) vstupovat na trh. Obchodní podmínky je tu třeba chápat široce, zejména jako podmínky dodací, tj. lhůty pro dodání, místo dodání, množství apod., podmínky objednacích, tj. kdo, kdy a jak dlouhou dobu před vlastním plněním je oprávněn objednávat, podmínky platební (ceny, lhůty splatnosti atd.), podmínky záruční, reklamační atd.

Ekonomická závislost tedy nevzniká vždy, kdy silnější z obou (popř. z více) subjektů uzavírajících smlouvu se snaží dohodnout pro daný smluvní vztah pro sebe co možná nejvýhodnější podmínky. O ekonomickou závislost jde pouze tehdy, kdy slabší z obou (popř. z více) subjektů nemá možnost nákupu nebo odbytu zboží s obdobným rozsahem plnění (druh plnění, množství apod.), přičemž dodací, objednacích, platební, záruční a další obchodní podmínky by byly obdobné, aniž by mu byly v rámci kontraktace vnucovány stejně nebo podobně nevýhodné podmínky.

Odstavec 2 obsahuje demonstrativní výčet kritérií, podle nichž má být posuzováno, zda je určitý soutěžitel v takovém postavení, které mu zajišťuje výhodnější vyjednávací pozici při uzavírání smluvních vztahů se soutěžitelem, jež takovou pozici nedisponuje. Mezi indikátory, jejichž pomocí se zjišťuje ekonomická závislost, patří velikost tržního podílu – a to obou (popřípadě více) soutěžitelů vstupujících do konkrétního smluvního vztahu. Je zřejmé, že čím větší má daný soutěžitel tržní podíl, tím nepříznivější důsledky může mít odmítnutí spolupráce pro soutěžitele s malým tržním podílem. Dále se ekonomická závislost posuzuje z hlediska rozsahu vyžadování jednostranně nevýhodných podmínek. Rozhodující je tedy skutečnost, zda takový postup je součástí obvyklých obchodních praktik či zda se jednalo o nahodilý postup, stejně jako navrhané jednostranně výhodné obchodní podmínky v jejich vzájemné souvislosti a z nich vyplývající konečný důsledek. Dalšími skutečnostmi ovlivňujícími existenci ekonomické závislosti jsou možnosti volby jiného způsobu odbytu zboží u soutěžitele v postavení dodavatele, tj. zda má možnost v obdobném rozsahu uplatnit své výrobky či výkony na trhu prostřednictvím jiného distribučního systému, stejně jako míra obecné známosti obchodní značky předmětného zboží. Je totiž všeobecně známo, že prodejci výrobků známých značek je distribuují především prostřednictvím jimi vybudovaných obchodních sítí.

Ekonomickou závislost Úřad rovněž posuzuje podle rozsahu prodeje vlastního zboží soutěžitele v postavení odběratele označeného jeho obchodním jménem, logem či jiným charakteristickým znakem. Tímto způsobem dochází k propojení soutěžitelů na vertikální úrovni, což je jev z hlediska nutnosti ochrany hospodářské soutěže závažný. Je totiž zřejmé, že ekonomická závislost může vzniknout mnohem dříve u subjektu, který podstatnou část svého zboží distribuuje pod označením odběratele. V praxi zpravidla zajišťuje výrobu vlastních levných výrobků výrobce, do kterého majetkově vstoupil obchodní řetězec. Jde

v podstatě o vytvoření vertikální integrace mezi dvěma hospodářskými stupni s velmi negativním dopadem na hospodářskou soutěž. Měkčí formou vertikální integrace je vertikální intervence, případně vertikální omezení. Jde např. o případy suverénního chování společnosti provozující obchodní řetězec při používání společných skladovacích prostor pro balení výrobků dodavatele do obalů s logem obchodního řetězce nebo o případy, kdy odběratel nutí své dodavatele, aby od něho nakupovali i jiné výrobky či služby.

Při posuzování rozsahu prodeje vlastních značkových výrobků bude Úřad posuzovat poměr prodeje vlastních značkových výrobků odběratele v porovnání s prodejem obdobných výrobků od ostatních dodavatelů realizovaných ve stejné provozovně. Čím vyšší bude podíl vlastních levnějších výrobků odběratele, tím větší bariéry vstupu budou vytvořeny pro ostatní výrobce. Soutěžitel v postavení odběratele vyrábějící vlastní značkový výrobek se v podstatě stává konkurentem ostatních výrobců obdobných výrobků s tím, že do ceny svých výrobních značek nepromítá náklady na marketing.

Dalším z příkladů uváděných indikátorů pro posuzování ekonomické závislosti je míra možné hrozby narušení hospodářské soutěže v důsledku silného finančního zázemí soutěžitele.

K § 9

Navrhovaný § 9 odst. 1 obsahuje zákaz zneužívání ekonomické závislosti a obsahuje výčet jednání, která jsou za takové zneužívání zpravidla považována. Jedná se o několik forem jednání pod hrozbou odmítnutí nebo omezení dodávek zboží od závislého soutěžitele, pokud nepřistoupí na pro něj nevýhodné obchodní podmínky. Zneužíváním ekonomické závislosti je v některých případech již samotné požadování určitých obchodních podmínek (např. požadování dodatečných bezplatných služeb k již dohodnutému uskutečňovanému plnění), v jiných případech je třeba, aby byly požadovány podmínky nepřiměřené. Při posuzování přiměřenosti požadovaných poplatků, příspěvků nebo slev apod. bude Úřad vycházet ze skutečně zjištěného stavu věci s použitím institutu správního uvážení a bude přihlížet i k národní a komunitární judikatuře ve věcech zneužití dominantního postavení.

Návrh počítá s oběma formami požadování, tj. požadování formou přímou i nepřímou. Nepřímým požadováním se rozumí např. vyrozumění případného obchodního partnera o smluvních podmínkách, které byly již dohodnuty s jiným obchodním partnerem, přičemž s ohledem na konkrétní okolnosti případu bude zřejmé, že v případě neakceptování takových podmínek bude odmítnuto dále jednat o vzájemné obchodní spolupráci. V případě, kdy se v tomto ustanovení hovoří o době minimální trvanlivosti, či o zboží podléhajícím rychlé zkáze, rozumí se tím u potravinových výrobků pojmy vymezené v zákoně č. 110/1997 Sb., o potravinách a tabákových výrobcích a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů. Pokud se v písmenu e) uvádí, že použitelnost a jakost je biologicky omezená má se tím na mysli především prodej živých zvířat. Vymezení 15 denní lhůty splatnosti zajišťuje právní jistotu jak pro dodavatele, tak i pro odběratele při placení kupní ceny.

Odstavec druhý pak stanoví, obdobně jako je tomu u řízení o zneužití dominantního postavení, že pokud Úřad ve správním řízení zjistí, že ke zneužívání ekonomické závislosti došlo, uvede tuto skutečnost v rozhodnutí a takové jednání do budoucna zakáže; Úřad může současně rozhodnout o uložení pokuty (srovnej bod 8) nebo opatření k nápravě.

Odstavce 3 až 6 vymezují tzv. řízení o závazcích. Připouští se, stejně jako v případě zakázaných dohod a zneužití dominantního postavení, aby v případě, že účastníci řízení

navrhnou závazky, jejich splnění odstraní výhrady, které Úřad k jejich jednání měl, vydal Úřad rozhodnutí, kterým splnění takových závazků účastníkům řízení uloží, aniž by rozhodoval o to, zda k porušení zákona došlo či nikoliv. Tento právní institut tak umožňuje rychlé odstranění závadného stavu na relevantním trhu.

K bodům 5 až 7 (§ 11, 15 a 21a)

Jedná se o čistě legislativně technické úpravy; v důsledku přijetí novel zákona o ochraně hospodářské soutěže, provedených zákonem č. 127/2005 Sb. a č. 361/2005 Sb., došlo ke změně v číslování některých paragrafů a odstavců; tyto změny však nebyly promítnuty do ostatních ustanovení zákona. Navrhuje se proto, aby byl tento nedostatek odstraněn.

K bodu 8 (§ 22)

Vzhledem k zavedení nové skutkové podstaty zneužití ekonomické závislosti se zavádějí sankce, spojené s porušením zákazu ekonomické závislosti zneužívat. Výše sankce je shodná jako v případě porušení ustanovení o zakázaných dohodách a zneužití dominantního postavení.

K bodu 9 (§ 26)

Jedná se o legislativně technické upřesnění dikce zákona. Před novelou zákona o ochraně hospodářské soutěže na základě zákona č. 361/2005 Sb. bylo oprávnění Úřadu vydávat tzv. blokové výjimky (tj. oprávnění formou vyhlášky stanovit, že na určité kategorie dohod se nevztahuje obecný zákaz, tedy že se nejedná o tzv. kartely) zakotveno v § 26. Citovanou novelou byla problematika blokových výjimek komplexně upravena v § 4, včetně oprávnění Úřadu blokové výjimky vydávat. Ze zmocňovacího ustanovení § 26 však vypadlo konkrétní zmocnění Úřadu vydávat tyto blokové výjimky formou vyhlášky. V zájmu srozumitelnosti právní úpravy se proto navrhuje, aby byl § 26 o toto zmocnění doplněn.

Ladislav Skopal, v.r.

Petr Rafaj, v.r.

Michal Hašek, v.r.

Platné znění části zákona s vyznačením navrhovaných změn
(nové vkládaný text je označen tučně)

§ 1

ÚVODNÍ USTANOVENÍ

(1) Tento zákon upravuje ochranu hospodářské soutěže na trhu výrobků a služeb (dále jen "zboží") proti jejímu vyloučení, omezení, jinému narušení nebo ohrožení (dále jen "narušení")

- a) dohodami soutěžitelů (§ 3 odst. 1),
- b) zneužitím ekonomické závislosti soutěžitelů,**
- c) ~~b)~~ zneužitím dominantního postavení soutěžitelů, nebo
- d) ~~e)~~ spojením soutěžitelů.

(2)

(3)

(4)

(5)

(6)

(7)

~~(8) Tento zákon se dále nevztahuje na jednání soutěžitelů v oblasti výroby zemědělských produktů a obchodu s nimi, pokud jednají v souladu s právem Evropských společenství. 3a)~~

(8) ~~(9)~~ Tento zákon se rovněž nevztahuje na jednání soutěžitelů, které je porušením povinnosti stanovené zákonem o elektronických komunikacích 4a) nebo rozhodnutím vydaným na jeho základě.

§ 6

(1) Zákaz dohod podle § 3 odst. 1 se nevztahuje na

- a) horizontální dohodu, pokud společný podíl účastníků dohody na relevantním trhu nepřesahuje 10 %,
- b) vertikální dohodu, pokud podíl žádného z účastníků dohody na relevantním trhu nepřesahuje 15 %. ⁵
- ~~e) dohody odbytových organizací a sdružení zemědělských výrobců o prodeji nezpracovaných zemědělských komodit. 3a)~~

Hlava II A Ekonomická závislost a její zneužívání

§ 8

Ekonomickou závislostí se pro účely tohoto zákona rozumí takový vztah soutěžitelů, v jehož rámci vyjednávací pozice jednoho ze soutěžitelů, vyplývající z charakteristických znaků uvedených v odstavci 2, mu umožňuje vstupovat do smluvního vztahu s ekonomicky závislým soutěžitelem za podstatně výhodnějších podmínek, než by tomu bylo bez takové vyjednávací pozice. Ekonomicky závislým soutěžitelem je soutěžitel, který je nucen přistoupit na nevýhodné obchodní podmínky, neboť nemá možnost volby jiného srovnatelného způsobu nákupu nebo odbytu zboží s obdobným rozsahem plnění za oboustranně vyvážených obchodních podmínek.

Ekonomickou závislost soutěžitelů Úřad posuzuje především podle velikosti tržního podílu soutěžitele na relevantním trhu, rozsahu vyžadovaného plnění takových obchodních podmínek, které jsou ve zřejmém nepoměru k protiplnění, možnosti volby jiného srovnatelného způsobu odbytu zboží u soutěžitele v postavení dodavatele, míry obecné známosti zvláštního označení zboží soutěžitele v postavení dodavatele, rozsahu prodeje zboží označeného obchodním jménem, logem nebo jiným znakem charakterizujícím soutěžitele v postavení odběratele, a míry možné hrozby narušení hospodářské soutěže v důsledku hospodářské a finanční síly soutěžitele v postavení odběratele.

§ 9

Zneužívání ekonomické závislosti je zakázáno. Zneužitím ekonomické závislosti je zejména

- d) přímé nebo nepřímé požadování peněžních či nepeněžních plnění za vstup do evidence soutěžitele v postavení odběratele,
- e) přímé nebo nepřímé požadování peněžních či nepeněžních plnění za zařazení zboží do prodeje soutěžitelem v postavení odběratele,
- f) neodůvodněné přímé nebo nepřímé požadování dodatečných změn v již uzavřené smlouvě,
- g) přímé nebo nepřímé požadování dodatečných bezplatných služeb k již dohodnutému a uskutečňovanému plnění,
- h) u zboží, které podléhá rychlé zkáze⁵⁾ nebo které má podle zvláštního právního předpisu stanovenou časově omezenou minimální dobu trvanlivosti,⁵⁾ anebo jehož použitelnost a jakost je biologicky omezena, požadování doby splatnosti kupní ceny předmětu koupě či jeho části odběratelem delší než 15 dnů od jeho dodání,
- i) vyžadování složení trvalé finanční zálohy před první dodávkou zboží na peněžní účet dodavatele, nečerpatelné po celé období trvání obchodních vztahů s odběratelem,

a to vždy pod hrozbou odmítnutí nebo omezení plnění od ekonomicky závislého soutěžitele nebo jiného nepřiměřeného znevýhodnění.

Zjistí-li Úřad v řízení ve věcech podle odstavce 1, že došlo k zneužití ekonomické závislosti, tuto skutečnost v rozhodnutí uvede a tímto rozhodnutím takové jednání do budoucna zakáže.

V řízení podle odstavce 2 může Úřad uložit, aby účastníci splnili opatření, která společně navrhli, jsou-li dostatečná pro ochranu hospodářské soutěže a odstraní-li se jejich splněním závadný stav. Jestliže Úřad neshledá taková opatření dostatečnými, důvody písemně sdělí soutěžitelům a pokračuje v řízení; jinak uloží splnění těchto opatření a řízení zastaví.

Opatření podle odstavce 3 mohou účastníci řízení písemně navrhnout Úřadu nejpozději do 15 dnů ode dne, kdy jim Úřad doručil výhrady k jejich jednání; k pozdějšímu podání nebo změnám navržených opatření přihlédne Úřad jen v případech hodných zvláštního zřetele. Účastníci řízení jsou svým návrhem vázáni vůči Úřadu i mezi sebou navzájem, popřípadě vůči třetím osobám, a od podání návrhu do rozhodnutí Úřadu podle odstavce 3 nesmějí postupovat způsobem, který je předmětem výhrad Úřadu.

Úřad nemůže vydat rozhodnutí podle odstavce 3, jestliže zneužití ekonomické závislosti mělo za následek podstatné narušení hospodářské soutěže.

Po zastavení řízení podle odstavce 3 může Úřad znovu zahájit řízení a vydat rozhodnutí podle odstavce 2, jestliže

- a) se podstatně změnila podmínky, které byly pro vydání rozhodnutí podle odstavce 3 rozhodné,
- j) soutěžitelé jednají v rozporu s uloženými opatřeními, nebo
- k) rozhodnutí bylo vydáno na základě nepravdivých nebo neúplných podkladů, údajů a informací.

⁵⁾ Zákon č. 110/1997 Sb., o potravinách a tabákových výrobcích a o změně a doplnění některých souvisejících zákonů, v platném znění.

§ 11

(1) Zneužívání dominantního postavení na újmu jiných soutěžitelů nebo spotřebitelů je zakázáno. Zneužitím dominantního postavení je zejména

- a) přímé nebo nepřímé vynucování nepřiměřených podmínek ve smlouvách s jinými účastníky trhu, zvláště vynucování plnění, jež je v době uzavření smlouvy v nápadném nepoměru k poskytovanému protiplnění,
- b) vázání souhlasu s uzavřením smlouvy na podmínku, že druhá smluvní strana odebere i další plnění, které s požadovaným předmětem smlouvy věcně ani podle obchodních zvyklostí nesouvisí,
- c) uplatňování rozdílných podmínek při shodném nebo srovnatelném plnění vůči jednotlivým účastníkům trhu, jimiž jsou tito účastníci v hospodářské soutěži znevýhodňováni,
- d) zastavení nebo omezení výroby, odbytu nebo výzkumu a vývoje na úkor spotřebitelů,
- e) dlouhodobé nabízení a prodej zboží za nepřiměřeně nízké ceny, které má nebo může mít za následek narušení hospodářské soutěže,

f) odmítnutí poskytnout jiným soutěžitelům za přiměřenou úhradu přístup k vlastním přenosovým sítím nebo obdobným rozvodným a jiným infrastrukturním zařízením, které soutěžitel v dominantním postavení vlastní nebo využívá na základě jiného právního důvodu, pokud jiní soutěžitelé z právních nebo jiných důvodů nemohou bez spoluužívání takového zařízení působit na stejném trhu jako dominantní soutěžitelé, kteří přitom neprokáží, že takové spoluužívání není z provozních nebo jiných důvodů možné anebo je od nich nelze spravedlivě požadovat; totéž přiměřeně platí pro odmítnutí přístupu jiným soutěžitelům za přiměřenou úhradu k využití duševního vlastnictví nebo přístupu k sítím, které soutěžitel v dominantním postavení vlastní nebo využívá na základě jiného právního důvodu, pokud je takové využití nezbytné pro účast v hospodářské soutěži na stejném trhu jako dominantní soutěžitelé nebo na jiném trhu.

(2) Ustanovení odstavce 1 písm. f) se nevztahuje na jednání soutěžitelů, které je vykonáváním komunikační činnosti^{5a}) podle zákona o elektronických komunikacích.

(3) Zjistí-li Úřad v řízení ve věcech podle odstavce 1, že došlo k zneužití dominantního postavení, tuto skutečnost v rozhodnutí uvede a tímto rozhodnutím takové jednání do budoucna zakáže.

(4) V řízení podle ~~odstavce 2~~ **odstavce 3** může Úřad uložit, aby účastníci splnili opatření, která společně navrhli, jsou-li dostatečná pro ochranu hospodářské soutěže a odstraní-li se jejich splněním závadný stav. Jestliže Úřad neshledá taková opatření dostatečnými, důvody písemně sdělí soutěžitelům a pokračuje v řízení; jinak uloží splnění těchto opatření a řízení zastaví.

(5) Opatření podle ~~odstavce 3~~ **odstavce 4** mohou účastníci řízení písemně navrhnout Úřadu nejpozději do 15 dnů ode dne, kdy jim Úřad doručil výhrady k jejich jednání; k pozdějšímu podání nebo změnám navržených opatření přihlédne Úřad jen v případech hodných zvláštního zřetele. Účastníci řízení jsou svým návrhem vázáni vůči Úřadu i mezi sebou navzájem, popřípadě vůči třetím osobám, a od podání návrhu do rozhodnutí Úřadu podle ~~odstavce 3~~ **odstavce 4** nesmějí postupovat způsobem, který je předmětem výhrad Úřadu.

(6) Úřad nemůže vydat rozhodnutí podle ~~odstavce 3~~ **odstavce 4**, jestliže zneužití dominantního postavení mělo za následek podstatné narušení hospodářské soutěže.

(7) Po zastavení řízení podle ~~odstavce 3~~ **odstavce 4** může Úřad znovu zahájit řízení a vydat rozhodnutí podle ~~odstavce 2~~ **odstavce 3**, jestliže

a) se podstatně změnila podmínky, které byly pro vydání rozhodnutí podle ~~odstavce 3~~ **odstavce 4** rozhodné,

b) soutěžitelé jednají v rozporu s uloženými opatřeními, nebo

c) rozhodnutí bylo vydáno na základě nepravdivých nebo neúplných podkladů, údajů a informací.

ZAHÁJENÍ ŘÍZENÍ

(1) Řízení o povolení spojení se zahájí na návrh.

(2) V případech podle § 12 odst. 1, 2 a 5 jsou povinni podat společný návrh na povolení spojení všichni soutěžitelé, kteří se hodlají spojit fúzí, mají nabýt podnik jiného soutěžitele nebo jeho část smlouvou nebo mají získat kontrolu nad společně kontrolovaným podnikem; v případech podle § 12 odst. 3 je povinen podat návrh na povolení spojení soutěžitel, který má získat možnost přímo nebo nepřímou kontrolovat jiného soutěžitele.

(3) Návrh na povolení spojení

a) lze podat i před uzavřením smlouvy zakládající spojení nebo před získáním kontroly nad jiným soutěžitelem jiným způsobem,

b) musí obsahovat odůvodnění, doklady osvědčující skutečnosti rozhodné pro spojení a náležitosti stanovené prováděcím právním předpisem (~~§ 26 odst. 3~~ **§ 26 odst. 1**).

§ 21a

ŘÍZENÍ S KOMUNITÁRNÍM PRVKEM

(1) Pokud Úřad zahájí řízení o porušení článku 81 nebo 82 Smlouvy, postupuje při provádění šetření podle ustanovení § 21 odst. 5 až 9 a při rozhodování podle ustanovení § 7 a ~~§ 11 odst. 2 až 6~~ **odst. 3 až 7**.

§ 22

(1) Úřad může rozhodnout o uložení pokuty

a) do výše 300 000 Kč nebo do výše 1 % z čistého obratu dosaženého soutěžitelem za poslední ukončené účetní období tomu, kdo zaviněně neposkytne Úřadu ve stanovené lhůtě požadované podklady a informace nebo tyto podklady a informace poskytne neúplně, nepravdivě či nesprávně, nevydá požadované obchodní knihy nebo jiné obchodní záznamy nebo neumožní jejich prověření způsobem podle § 21 odst. 5, popřípadě se jiným způsobem odmítne podrobit šetření podle tohoto zákona anebo pokud byla porušena pečeť umístěná podle § 21 odst. 5,

b) do výše 100 000 Kč tomu, kdo se bez závažných důvodů nedostaví k nařízenému ústnímu jednání nebo odmítne svědeckou výpověď, popřípadě jinak ztěžuje průběh řízení.

(2) Úřad může soutěžitelům uložit pokutu do výše 10 000 000 Kč nebo do výše 10 % z čistého obratu dosaženého za poslední ukončené účetní období, jestliže úmyslně nebo z nedbalosti porušili zákazy stanovené v § 3 odst. 1, **§ 9 odst. 1**, § 11 odst. 1 a § 18 odst. 1 nebo neplní opatření uložená podle § 7 odst. 2, **§ 9 odst. 3** nebo ~~§ 11 odst. 3~~ **§ 11 odst. 4** anebo podle § 18 odst. 5. Při rozhodování o výši pokuty Úřad přihlédne zejména k závažnosti, případnému opakování a délce trvání porušování tohoto zákona.

§ 26

(1) Úřad stanoví vyhláškou obsah a formu návrhu na povolení spojení podle § 15 odst. 3.

(2) Úřad může prováděcím právním předpisem podle § 4 odst. 2 povolit blokovou výjimku ze zákazu dohod podle § 3 odst. 1.